

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **A kiszívott élet ára**

1. A sivatag emléke

Nagyóska

A hálókamrák szűk folyosóján furcsa zaj törte meg a kolónia megszokott, monoton gépzaját. Egy új lakó érkezett a szektorba, akit a szigorú beosztó tiszt türelmetlenül taszigált a fürkék felé. Az ismeretlen férfi azonban nem a megszokott, megtört léptekkel haladt: emelt fővel, nyers magabiztossággal mérte végig a szürke falakat.

A szektorfelelős azonnal eléállt, hogy ledarálja a napirendet és a kötelező wattkótát, de az új lakó csak türelmetlenül közbevágott.

– Ne papolj nekem a szabályokról! – dörrenő hangja visszhangzott a fémfalakon. – Szolgáltam én az idegen légióban, a perzselő sivatagban! Ott nem wattokban mérték az embert, hanem tartásban!

A szavak hallatán a nagymama szeme felcsillant a szürke homályban. Óvatosan megszorította Alinda remegő kezét.

– A légió... – suttogta gyengéden, mesélő hangon. – A régi világ legendás harcosai. Apámtól hallottam róluk.

Alinda riadtan pillantott ki a rácson. János-g534 is megjelent a szomszédos fürke árnyékában, arca elfehéredett a veszély láttán. Az őrszemek nem tűrték az ilyen nyílt engedetlenséget, az új lakó mégis felrázta a szektor áporodott csendjét.

2. A kiszívott élet ára

DITKE (Csőrsz Edit)

A fémváz fagyos hidege átjárta Alinda megviselt combizmait. Minden egyes pedálfordulat nemcsak Wattokat termelt a kietlen hálózatnak, hanem elszívta a bőre alól az utolsó adag kalóriát is. A csövekből adagolt szürke massa éppen csak annyi energiát pótol, hogy a generátor lendkereke ne torpanjon meg, de a lány érezte, ahogy a saját szövetei lassan elégetik önmagukat.

– Túl sokat adsz le magadból, Alinda – suttogta a nagymama, miközben a saját kisiklott ritmusát igyekezett egyenletessé tenni. – A test nem végtelen akkumulátor. Ha kifogysz, a kolónia nem cserél alkatrészt benned, egyszerűen kiszanál.

– Nem érdekel a számláló – lihegte a lány, szorosan markolva a kopott kormányrudat. –

L656... érted, Jánosért csinálom. Láttam a tekintetét, amikor az őrszem átvonult a szektoron. Értem rezonáltatta meg a fémvázat.

- Pszt! - rezzent meg az öregasszony, és megrémülve pillantott az átjáró felé. Az Őrszem-3 szögletes alakja még a közelben lebegtetett feszültséget, optikája a legkisebb ingadozásra is élesedett. - Ne mondj ilyen nevet, gyermekem! A Generátor egységben a kötődés büntetendő tévút. A szeretet olyan luxus, amit a wattmérő nem ismer, a rendszer pedig könyörtelenül elpusztít.

- De ő nem csak egy kódszám, nagy! - suttogta Alinda, miközben a lábai gépiesen nyomták tovább a vasat. - Hogy lesz belőlünk ember, ha még a testünk utolsó melegét is a gépeknek adjuk oda?